

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X, nar. X
t. č. X
sídlem X

proti

žalované: Vězeňská služba ČR, Vazební věznice Liberec
sídlem Pelhřimovská 347/3, 460 62 Liberec 2

o žalo X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí speciálního pedagoga žalované ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí speciálního pedagoga žalované, jímž byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vychovatele žalované ze dne 15. 10. 2019, č. j. X.
2. Označeným rozhodnutím vychovatel žalované uložil žalobci kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu až na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ZVTOS“), protože žalobce porušil povinnost podle § 28 odst. 3 písm. a) ZVTOS nenavazovat styky s jinými osobami, čímž spáchal kázeňský přestupek ve smyslu § 46 odst. 1 ZVTOS. Uvedeného kázeňského přestupku se měl žalobce dopustit dne 16. 9. 2019 na vycházkovém dvoře, kdy v cca 10:50 hod. začal s odsouzeným X rozebírat svitek papíru poslaný z cely 311, čímž se spolu s odsouzeným X dostal k předmětu a jeho obsahu, který získali nedovoleným způsobem. Smotek byl v cca 10:51 hod. odsouzeným odebrán inspektorem X, následně byla vycházka ukončena. Takového jednání se žalobce dopustil opakovaně, protože byl dne 4. 9. 2019 na obdobné nevhodné chování upozorněn, následně byl za obdobný přestupek kázeňsky potrestán dne 9. 9. 2019. Vychovatel žalované měl žalobcovu jednání za prokázané kamerovým záznamem kamery č. 90, z něhož vyplynulo, že oba odsouzení, tedy žalobce a odsouzený X, manipulovali smotkem papíru a získali nedovoleným stykem předmět, se kterým se začali zabývat. K vyjádření žalobce vychovatel žalované poznamenal, že manipulací s míčem se kázeňské řízení nezabývá, námitka žalobce, že požaduje prošetření či slyšení dozorového státního zástupce nic nemění na skutečnosti, že se skutek prokazatelně stal. Při ukládání trestu vychovatel žalované vycházel z toho, že žalobce byl již dne 4. 9. 2019 ústně upozorněn na nepřipustnost takového obdobného chování a následně byl dne 9. 9. 2019 za obdobný přestupek kázeňsky potrestán, dále bylo přihlédnuto k 22 aktuálním záznamům o uložených kázeňských trestech.
3. Rozhodnutím o stížnosti ze dne 16. 10. 2019 speciální pedagog žalované zamítl žalobcovu stížnost podle § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ŘVTOS“). Podle speciálního pedagoga žalované bylo spáchání kázeňského přestupku žalobcem a jeho zavinění nevyvratitelně prokázano kamerovým záznamem. Ten vyvrací žalobcovu tvrzení, že nedovolené styky navazoval odsouzený X a že žalobce jen na požádání podržel nějakou šňůrku. Speciální pedagog žalované konstatoval, že kamerový záznam zachycuje oba odsouzené, jak si předávají předmět, který odsouzený X donesl z prostoru dvora pod celou 311, žalobce si po celou dobu, kdy se na dvůr dostavil praporeček X, počínal zkušeně, využil zákrytu mimo zorné pole dozorce k rychlému ukrytí předmětu pod mikinu a jeho následnému předání dalšímu odsouzenému. Námitku, že nebylo uvedeno, proč se dostavil příslušník na dvůr, vyhodnotil jako nedůležitou. K návrhu na přeslechnutí svědka odsouzeného X bylo uvedeno, že vůči tomuto odsouzenému se vede samostatné kázeňské řízení. Také žádost žalobce, nechť žalovaná prokáže, s kým konkrétně navazoval

nedovolený styk, byla vyhodnocena jako bezpředmětná, neboť z kamerového záznamu vyplývá, že žalobce byl přítomen navazování nedovoleného styku odsouzeným X a převzetím a následným předáním nedovoleně získaného předmětu se stal spolupachatelem kázeňského přestupku. Vzhledem k tomu, jakým způsobem předmět převzal a poté předal jinému odsouzenému k uschování, není pochyb o tom, že věděl, že se uvedeným jednáním dopouští porušení základních povinností odsouzeného. Uložený trest byl posouzen jako přiměřený, který má výchovný charakter.

II. Žaloba

4. Žalobce s uložením kázeňského trestu nesouhlasil, neboť odsouzený X se plně doznal k jednání a ve svém kázeňském řízení uvedl, že žalobce nenavazoval styk, „nekoňoval“, byl to odsouzený X, a žalobce pouze požádal, aby podržel provázek. Žalobce nesouhlasil s tím, že skutek byl prokázán vychovatelem X zajištěnými důkazy, neboť z kamerového záznamu vyplývá, jak dozorce důkazní materiál vyhazuje do popelnice. Není proto možné, aby žalobce rozebíral nějaký svitek papíru a dostal se k předmětu v jeho obsahu.
5. Žalobce navrhoval, aby si soud jako důkaz vyžádal kázeňské tresty odsouzeného ze dne 15. 10. 2019, kde tento odsouzený uvedl, že se žalobce přestupku nedopustil. Odůvodnění vychovatele je podle žalobce zavádějící, v rozporu s § 47 odst. 1 a 2 ZVTOS a v návaznosti nato s § 58 odst. 2 a 3 ŘVTOS, neboť žalovaná odepřela výpověď odsouzeného X, který mohl celou věc objasnit. Žalobcovo vyjádření nebylo bráno v potaz.

III. Vyjádření žalované

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že orgán I. stupně vycházel zejména ze záznamu kamery umístěné na vycházkovém dvoře. Popsal protiprávní jednání žalobce, dal žalobci možnost k věci se vyjádřit a v odůvodnění se zabýval tvrzeními žalobce.
7. Vzhledem k tomu, že žalobce podal proti rozhodnutí o kázeňském přestupku stížnost, bylo kázeňské řízení přezkoumáno, jak vyplývá z rozhodnutí o stížnosti ze dne 16. 10. 2019. Odvolací orgán přezkoumal jak skutková zjištění, tak vzal v úvahu tvrzení žalobce uvedená ve stížnosti. V postupu orgánu I. stupně neshledal odvolací orgán žádná procesní pochybení. Důvody neprovedení výsledku svědka odsouzeného X v odůvodnění svého rozhodnutí odvolací orgán zmínil, uvedl, že s odsouzeným X je vedeno samostatné řízení, rovněž požadavek žalobce na prokázání s kým navazoval nedovolené styky, je bezpředmětný. S ohledem na procesní zásady v § 58 ŘVTOS ani výpověď svědka, který by se plně a výhradně doznal k řešenému protiprávnímu jednání žalobce, by posouzení jednání žalobce nemohlo ovlivnit vzhledem k záznamu z kamery. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

9. Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí pověřených zaměstnanců žalované o uložení nepodmíněného kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení na dobu 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění úkolů programu zacházení, podle § 46 odst. 1 písm. f) ZVTOS, za kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 28 odst. 3 písm. a) ZVTOS.
10. Podle § 46 odst. 1 ZVTOS je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu. Podle § 28 odst. 3 písm. a) ZVTOS je odsouzeným zakázáno navazovat styky a jinými osobami v rozporu s tímto zákonem nebo s pokynem vydaným na základě tohoto zákona.
11. Ustanovení § 47 ZVOTS pouze stručně stanoví, že kázeňský trest lze uložit, jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich. Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu.
12. Podrobnosti ohledně ukládání kázeňských trestů stanoví ŘVOTS. Podle § 58 odst. 1 ŘVOTS je třeba o uložení kázeňského trestu rozhodnout co nejdříve po zjištění kázeňského přestupku a náležitém objasnění. O kázeňském přestupku odsouzeného se sepíše záznam na předepsaném tiskopisu, ze záznamu musí být zřejmé konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl přestupek spáchán, popřípadě též předpokládané pohnutky takového jednání. Záznam o kázeňském přestupku a uložení kázeňského trestu se po jeho vykonání založí do osobního spisu odsouzeného. Podle odst. 3 uvedeného ustanovení je v řízení o kázeňském přestupku důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Podle odst. 5 lze kázeňský trest uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je zaměstnanec vězeňské služby povinen přihlídnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. Kázeňský přestupek lze řešit též výchovným pohovorem, bez uložení kázeňského trestu; tato skutečnost se vyznačí v záznamu o kázeňském přestupku. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o opravném prostředku. Oznámení rozhodnutí potvrdí odsouzený svým podpisem. Podle § 59 ŘVOTS lze proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat písemně nebo ústně stížnost. V řízení o stížnosti je příslušný zaměstnanec vězeňské služby povinen podle § 60 odst. 1 ŘVOTS přezkoumat, zda je prokázáno, že se skutek stal, zda jej spáchal odsouzený, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Způsoby rozhodnutí

o podané stížnosti obsahuje odst. 2 uvedeného, dle odst. 3 uvedeného ustanovení musí být rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu písemně odůvodněno.

13. Z uvedeného vyplývá, že o kázeňském přestupku se rozhoduje v kázeňském řízení dle procesních pravidel shora popsanych, zákon č. 500/2004, správní řád, se na toto řízení dle § 76 ZVTOS neužije. Z judikatury vyplývá (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2015, č. j. 30 A 87/2013-46, dostupný na www.nssoud.cz, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 83/2013-34), že se na řízení o kázeňských trestech odsouzených podle § 177 odst. 1 správního řádu užijí základní zásady činnosti správních orgánů v uvedených v §§ 2 až 8 správního řádu.
14. V dané věci má soud za to, že žalovaná v obou stupních řízení splnila svou povinnost náležitě objasnit porušení zákazu navazovat nedovolené styky s jinými osobami rovněž ze strany žalobce a prokázala jeho vinu za daný kázeňský přestupek.
15. V souladu s § 58 odst. 2 ŘVTOS sepsala žalovaná o kázeňském přestupku žalobce záznam. Do něho inspektor operačního střediska X popsal, že na vycházkový dvůr z důvodu navazování nedovolených styků mezi odsouzenými na dvoře, konkrétně identifikoval žalobce a odsouzeného X, a ubytovanými v celách, vyslal dozorce X. Tyto skutečnosti do záznamu o kázeňském přestupku potvrdil dozorce X.
16. Porušení zákazu navazovat styk s jinými osobami v rozporu se zákonem nebo s pokynem vydaným na základě tohoto zákona žalobcem bylo nepochybně prokázáno v obou rozhodnutích označeným souborem s videozáznamem z kamerového systému – kamery č. 90 namířené na vycházkový dvůr a cely, který byl součástí spisového materiálu předloženého žalovanou.
Z kamerového záznamu je patrné, že žalobce spolu s odsouzeným X navázali nepovolený styk s odsouzenými z cely prostřednictvím provázku (tzv. „koňování“), který, jak sám žalobce připustil, na žádost odsouzeného X přidržel, a z kterého odsouzený X sejmul smotek papíru. Jeho obsah následně žalobce s odsouzeným X zkoumali a dostali se k předmětu v něm zabalenému. Nato dozorce X, který na vycházkový dvůr přišel, smotek papíru odebral odsouzenému X. Předmět obsažený ve smotku papíru žalobce předtím skrytě vyjmul a předal jej poté jinému odsouzenému. Kamerový záznam, z něhož jako z klíčového důkazu ve smyslu § 58 odst. 3 ŘVTOS pověřený zaměstnanci žalované vycházeli, vyvrací žalobcovo tvrzení, že to byl pouze odsouzený X, kdo zákaz navazovat styk s jinými osobami porušil.
17. Není pravdou, že by vychovatel žalované v rozhodnutí vydané v prvním stupni kázeňského řízení, nevzal v potaz žalobcem tvrzené skutečnosti. Před vydáním rozhodnutí bylo žalobci umožněno vyjádřit se k věci, na jeho vyjádření, v němž žalobce svou vinu popíral, vychovatel v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu reagoval tím, že poukázal na obsah kamerového záznamu, ze kterého vzal za prokázané, že oba odsouzení, tedy žalobce i odsouzený X, manipulovali smotkem papíru a žalobce i svým přičiněním získal předmět ze zakázaného styku s odsouzenými a seznamoval se s jeho obsahem.
18. Z rozhodnutí o stížnosti vyplývá, že speciální pedagog žalované považoval návrh žalobce na provedení svědeckého výslechu odsouzeného X, stejně jako prokazování toho, s kým konkrétně byl nedovolený styk navázán, za bezpředmětné, právě s ohledem na

obsah kamerového záznamu, který žalobcovo jednání a vinu nevyvratitelně prokazuje. Žalovaný zcela správně uvedl, že žalobce byl přítomen navazování nedovoleného styku odsouzeného X

a ze způsobu, jakým od něj získal předmět takto získaný a jakým jej předal dalšímu odsouzenému, vyplývá, že byl spolupachatelem uvedeného kázeňského přestupku.

19. Žalovaná plně reflektovala, že s odsouzeným X bylo vedeno samostatné kázeňské řízení. V souladu s § 58 odst. 3 ŘVTOS však nemohla vycházet pouze z doznání odsouzeného X. Z § 3 správního řádu, § 47 odst. 1 ZVTOS a § 58 odst. 5 ŘVTOS vyplývá povinnost žalované náležitě objasnit stav věci, zjistit okolnosti kázeňského přestupku a prokázat vinu odsouzeného, přičemž této povinnosti není žalovaná zbavena ani doznáním odsouzeného. Přestože se k zakázanému styku s jinými odsouzenými tzv. „koňováním“ přiznal odsouzený X a dle žalobcova tvrzení popíral žalobcovu spoluvinu, nebyla žalovaná zbavena povinnosti vyhodnotit veškeré rozhodné okolnosti případu a zohlednit obsah kamerového záznamu, kterým bylo porušení zákazu dle § 28 odst. 3 písm. a) ZVTOS rovněž žalobcem prokázáno.

20. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaná v souladu s § 47 odst. 1 ZVTOS a § 58 odst. 2 a 3 ŘVTOS žalobci kázeňský trest uložila po náležitém objasnění kázeňského přestupku a prokázání viny žalobce.

21. Žalobní námitka porušení § 47 odst. 2 ZVTOS, podle kterého musí být uložený kázeňský trest úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu, přičemž za kázeňský přestupek může být uložen jen jeden kázeňský trest, byla uplatněna zcela obecně. Soud tak může pouze odkázat na odůvodnění obou rozhodnutí žalované, v nichž pověření zaměstnanci žalované podrobně uvedli, co je vedlo k uložení kázeňského trestu dle § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS. Skutečnosti, které žalovaná při uložení kázeňského trestu zohlednila, žalobce nijak nezpochybnil, a úvahy žalované o nutnosti výchovně působit na žalobce právě uloženým kázeňským trestem považuje soud za plně přezkoumatelné, dostatečné a logické.

V. Závěr a náklady řízení

22. Na základě shora přijatých důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Ve věci soud rozhodoval, aniž v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. nařídil ústní jednání, za výslovného souhlasu žalované a presumovaného souhlasu žalobce, který se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
25. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. únor 2020.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu